

po kravi razlige, in kterimu se lahko pomaga, če se živincetu kakih 6 ali 8 lotov v vodi raztopljeni grenačke solí (Bittersalz) večkrat v gobec vlije. Če rumeno mleko od kakošne klaje pride, kmalo preide, če se klaja preminí. — Vse to sim vam hotel, ljuba moja, k vašmu pridu povedati. Mislim, de vam ne bo od škode, če se boste le tega deržali, kar sim vam svetoval.

Mina. Prav lepo se Jim zahvalim za njih trud in podučenje. Marsikaj koristniga sim od Njih zvedila, in z velikim veseljem Jim bom vselej, kadar me bodo obiskali, nar boljšiga kofeta pripravila — brez vseh višnjevih ali rumenih živalic.

Zdrav. Mož beseda! **Z Bogam.**

Dr. Bleiweis.

Novih navad ne sanizhovati.

Skorej nikoli niso bili ljudje tako sbrisani in umetalni, kakor v sdajnih zhafih. Vsak si persadeva, kar je narvezh mogozhe, vezh si perdobit. Vsaka ped semlje se raskoplje in obdela, vse se sdaj v prid obrazha, kar so ljudje pred majhnimi leti v nemar pušiali. Vsako leto se kaj noviga snajde, ali per orodji ali per opravilih, de bi ljudje s vezhim dobizhkam in smanjshii tesho svoje dela opravljal. Grosno vifoko se je povsodignila v nashih zhafih zhloveshka rasumnost; zhloveshki briht snajde zhudne rezhi, nad katerimi se vsak savseti mora. Kar se je pred majhnimi leti v fazimu nemogozhe sdelo, je sdaj she vse kaj navadniga. Kdo bi bil pred nekterimi leti mislil, de se bomo bres vprege po shlesnih zeftah vosili, in takó hitro, ko ptiza is eniga mefta v drusiga preleteli? Vse to stori sopar, kateriga zhloveshka umetalnost k takim zhudesham perfili. Sopar tudi teshke barke bres vesla in bres rjuh zhes shiroko morje v daljne in daljne kraje prepelava. Pred 352 leti ni nobeden vedil sa Ameriko, she dosdevalo se ni ljudem, de bi vtegnilo un kraj nesnaniga morjá toliko suhe semlje biti, sdaj se jih veliko v Ameriko sa kratik zhaf prepelava.

To mora v faziga preprizhati, de so nove snajdbe dobre in koristne, naj bo per kmetishtvi ali per drugih opravilih. Le pametno si moramo vse nove snajdbe v prid obrazhati, in jih ne prezej savrezhi in zhes nje sabavljati, zhe nam per pervi poskušnji po nashih sheljah fe delo ne snide.

She sdaj je dofti takih kmetvavzov, ktori od novih snajdeb nizh slishati nozhejo. Vsim novim na-redbam se posmehujejo in pravijo: „Vezh ko se noviga snajde, hujshi je na svetu“. Marsikteri svojoglavin kmetvavez ne opusti stare navade per svojih opravilih, zhe je she takó nerodna, in zhe tudi ozhitno vidi, de si bi s novimi snajdbami veliko vezh perdobil, ampak vedno pravi: „Le per starim oftanimo, staro je she vselej nar boljshi. Kakor so ravnali nashi starshi, nashi dedi in nashih dedov dedi, takó ravnajmo tudi mi. Oni so praw ravnali, in nikoli niso stradali, lahko so shiveli in groshe imeli! Sakaj bi moglo neki sdaj vse drugazhi biti? Vse novo snajdene rezhi niso sa nizh. Bolj umetalno ko ljudje ravnajo, manj imajo. Staro je nar bolji, staro vino in stara petiza sta she nar bolji“.

Ref je to, de staro vino in stara petiza oba sta dobra. Tode staro vino, zhe le veliko let lesni, fzhasama vso mozh sgubi; ne da se pred piti, s novim se mora saliti. Tudi stara petiza, zhe veliko let gre is rok v roke, se fzhasama takó odrgne, de sgubi

svojo zeno in vrednost. Ravno takó vsako delo po starih navadah opravljeno sgubi svojo zeno, zhe se po novih snajdbah boljshi, lepsi, s manjshii tesho in s vezhim dobizhkam opraviti samore.

Ni ref, de bi nashi spredniki bili smirej per starim ostali, in se vse novim snajdbam svojoglavno soporstavili, ampak vse nove snajdila, jih sa dobre in koristne sposnavshi, so s veseljem sprejeli in se jih posflushili. Ko bi bili nashi spredniki se vse novim rezhem in vselej vstavliali, bi mi she sdaj ne drevesa (pluga), ne brane ne imeli, in tudi drusiga v fazimu kmetvavzu potrebniga orodja ne, ker vse to, kar staro imenujemo, je bilo kdaj novo. Adam in Eva gotovo nista per svojim kmetvanji taziga orodja imela, kakor shniga sdaj mi imamo. Le fzhasama so se ljudje sbrichtali, smirej kaj noviga naradili, kaj umniga snashli, de so s manjshimi te-shavami semljo obdelovati samogli. Eden od drusiga so se uzhili, eden drusiga posnemali, in takó so do naf prihle vse te orodja, ktere mi sdaj stare imenujemo. Takó se she sdaj godí; vse te nove naradbe, nad katerimi se vse zhudimo in pravimo, kakó je mogozhe takih rezhi snajti, bodo zhes veliko let stare, navadne, nobenemu se ne bodo zhudne sdele.

Zhloveshka umetalnost se vedno isdeluje,
Vifoko um se v nashih dnevih povsodiguje.

„Nashi spredniki so po starim semljo obdelovali, in niso nikoli kruha stradali“. Prijatel, kdor to pravish, ne sameri, zhe ti na ravno rezhem: de lashefh. Veliko manj je bilo nekdaj ljudi, ko sdaj, in sgodbe stare nam povedó, kolikrat je bila tudi na Kranjskim strashna lakota in hud stradesh, kakor shniga ni sdaj, de si je vse polno ljudi. Ravno v hudih nadlogah so nashi spredniki nove snajdila s veseljem sprejeli, kér so v njih pomozh nashli,

Pred 246 leti je bil is Amerike v nashe deshele sanefhén sad, ktriga krompir (na Dolenškim kampir), pod semlize imenujemo. Krajnzi so tadar boshji od sazhetka sanizhovali, niso sa-nj marali, in ga niso hotli saditi. Marsikteri svojoglavin prevsetnesh je rekел: Rajshi poginem, kakor de bi to pušhobo jedel! Nekaj zhafa po tem je bila huda letna, torej velika lakota, in ravno tisti prevsetneshi, ktori krompirja niso saditi hotli in tudi druge odgovarjali ga saditi, bi ga bili potem radi jedli ako bi ga bili imeli. Od hifhe do hifhe so ga profiti hodili.

Bedašto je tedaj vse nove snajdbe bres raslozhka sametovati. Moder zhlovek vseko novo rezh dobro prevdari, poskuši in se preprizha. Zhe vidi, de je nova snajdba dobra in koristna, jo obdershi in drugim perporozhi; zhe se mu dobra ne sdi, jo v nemar pusti.

Vifnjagorski.

Urno, kaj je noviga?

Veseli čas se nam približuje,) ktriga smo že pred enim mesecem oznanili: presvitli Cesar namreč nas bodo obiskali! 26. tega mesca bodo od Dunaja odrinili in skozi Gradec, Marburg, Celje 1. dan Kimovca v Ljubljano prišli, kjér bodo do 4. imenovanega mesca ostali. Po tem se bodo čez Postojno v Terst podali, kjér bodo od 5. do 11. Kimovca ostali. Potlej bodo Istrijo obiskali in 16. Kimovca zopet od Tersta odrinili in se čez Gorico, Blak, Solzburg in Linc na Dunaj vernili. Bog Jim ohrani terdno zdravje na celi poti: z serenim veseljem pričakujejo vsi prebivavci imenovanih dežel svojiga milostljiviga Očeta!

(Razstava obertniskih reči v Ljubljani) bo, kakor se do zdaj že očitno kaže, polna lepih in vmetne izdelanih reči. Kadaj se pa bo